

sis, adversus Dominos servis consistere permissum est. *l. 1 §. quid autem. 8. de officio Præf. Vrbi. l. 53. de Iudiciis.* Quod ad solas Majestatis læsæ causas restringunt. *l. pen. C. de his qui accus. non possunt. & l. 6. C. de Delator.* Ab illis enim rescriptis, quibus promiscuè dominos confessione servorum gravari statutum fuerat, recessum esse, constitutiones posteriores ostendunt. *d. l. 1. §. si servi. 19. de Quest.*

17. Eodem porrò Juris afficiuntur præmio servi, si raptorem detexerint: *l. 3. C. pro quibus causis servi.* & si desertorem militiæ prodiderint. *l. fin. C. eodem.* Si item mulierem quæ cum servo suorem habebat, quis eorum detulerit, & crimen probaverit. *l. unica. C. de mul. quæ se propr. serv. iunx.* Nec est quod quem moretur formidolosus textus in *l. neque servo. 7. C. d. Delatoribus.* Is etenim ab Anthonio Augustino in lucem productus, & Codici ab Interpp. insertus, exiis est constitutionibus, quæ tanquam apocryphæ, Jus certum ut reliquæ, quæ olim habitæ sunt in vulgatis libris, non inferunt.

V. Alb. Gentil. diss. de lib. Iur. ci & cap. 4 in fin. & cap. 6.

18. Quantum ad liberos homines, cum magna olim inter Libertinos & ingenuos existeret differentia; illos ingenuitate sæpius donatos, natalibusque ob bene merita ab Imperatoribus restitutos, ex titulis ff. & C. de Jure Aureorum Annulorum, & Natalibus restituendis abundè constat; quin & ultrò id, Patrono quamvis non consentiente factum quandoque fuisse, colligi posse, ex *l. 2. ff. de Natal. restituendis*, videtur Dn. Vulteio, *lib. 1. Iurispr. c. 5. n. 55.*

Sublata à Justin. Imp. per No 78. c. 5.

19. Quod an jure fieri, & ita Princeps alteri jus suum minuere vel auferre, ex Potestatis (ut aiunt) plenitudine queat? magna est inter Doctores disceptatio. Affirmant id simpliciter, *gl. in c. ult. 9. q. 3. & in cap. constitutus, in verbo, à quocunque. de religios. domib. Bald. in l. rescripta. col. 3. versu, Item solius Principis. C. de prec. Imper. offer. & in l. 2. q. 18. C. de servitut. & aqua. & in consil. super eo quod queritur. 401. n. 2. part. 4. Abbas in consil. 61. n. 3. part. 1. & alii complures; hanc communem & gl. & Dd. opinionem esse asseverantes, quos refert, P. Ant. de Petrá, in tract. de potest. principis, cap. 24. n. 7. & aliquot sequentibus. Ita ut Angelus in *l. Item si verberatum. §. 2 ff. de Rei vindicat.* mendacii eos arguere non dubitet, qui negant, Cæsarem de plenitudine potestatis & sine causâ, dominium nobis auferre posse. Quibus robur hand parvum addere videtur, Jus Regis, descriptum à Samuele Propheta *lib. 1. de Regibus. c. 8. v. 11. & seqq.* Contrarium sentiunt, & Principem sine justa legibus fundatâ causâ, ac nisi publica id efflagitet salus, nemini dominium vel Jus aliud quæsitum eripere Jure posse, contendunt, Glossa, Br. & commun. Dd. in *l. fin. C. si contra Jus vel utilitat publ.* Quibus ego rei motus æquitate, accedo
lubens,*